

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ
КВАЛІФІКАЦІЙНО-ДИСЦИПЛІНАРНА КОМІСІЯ
АДВОКАТУРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

25006, м. Кіровоград, вул. Дворцова, 69,
тел.: (0522) 24-44-50
m.pilguy@vkdka.org www.vkdka.org www.kdka.kr.ua

РІШЕННЯ № 19

29 травня 2017 року

м. Кропивницький

«Про притягнення до дисциплінарної відповідальності»

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати – голови палати Звіздун А.М., секретаря палати – Павліченко О.І., членів палати – Бірюкова А.О., Квашука О.Д., Коротича В.А., Романюк О.В., Сьори О.М., Чепули І.В., розглянувши у відкритому засіданні скаргу головного лікаря Кіровоградської центральної районної лікарні ОСОБА_1 на дії адвоката **ОСОБА_2**, свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю №..., видане на підставі рішення Кіровоградської обласної КДКА №... від ... 2007 р., зареєстрована в ЄРАУ, має адресу робочого місця: 25006, м. Кіровоград, АДРЕСА_1, –

ВСТАНОВИЛА:

Ініціатором звернення зазначено, що 30.09.2016 року, наприкінці робочого дня до інспектора з кадрів Кіровоградської ЦРЛ ОСОБА_3 звернулася лікар ОСОБА_4, яка заявила вимогу негайної видачі їй копії наказу про накладення на неї дисциплінарного стягнення, але інспектор не змогла його видати, оскільки наказ перебував у кабінеті головного лікаря. Після цього, ОСОБА_4 зателефонувала по мобільному телефону та через декілька хвилин до кабінету увірвалися чоловік та жінка, які сказали, що вони є свідком та адвокатом. Адвокатом лікаря виявилася її донька ОСОБА_2, яка поводи́ла себе зухвало, розмовляла на підвищених тонах, у грубій формі вимагала негайної видачі копії наказу щодо ОСОБА_4. Інспектором з кадрів було повідомлено про неможливість надання копії наказу, але адвокат продовжувала кричати, застосовувати образливі вислови, відмовлялась залишити кабінет відділу кадрів, по завершенню робочого часу, а потім у присутності свідка ОСОБА_5 нанесла удар кулаком по голові ОСОБА_3, супроводжуючи свої дії нецензурними словами. Після нанесеного удару у ОСОБА_3, різко погіршилося самопочуття, вона звернулася за медичною допомогою і була госпіталізована до відділення анестезіології з ліжками інтенсивної терапії (реанімації) ЦРЛ.

Заявник стверджує, що поведінка адвоката не була етичною, під час спілкування з працівниками лікарні вона поводи́ла себе грубо та зухвало, нехтуючи загальноприйнятими нормами ділового етикету. Вважає, що адвокатом ОСОБА_2 були вчинені дії, які підривають престиж адвокатської професії, порушують принципи законності, компетентності та добросовісності.

Просить за вчинення дисциплінарного проступку застосувати до адвоката стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

Адвокат ОСОБА_2, щодо якої ставиться питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності, в своїх письмових поясненнях заперечила відомості, які зазначені у скарзі, зазначила, що не застосовувала фізичне насильство та не вчиняла неетичних дій щодо ОСОБА_3.

Пояснила, що наказом головного лікаря Кіровоградської центральної районної лікарні ОСОБА_1 від 27 вересня 2016 року № 97-д її мати, лікар ОСОБА_4, була притягнута до дисциплінарної відповідальності. 30.09.2016 року адвокат ОСОБА_2 та її мати ОСОБА_4 уклали угоду на оскарження догани в судовому порядку. У той же день ОСОБА_4 по телефону повідомила, що вже 4 робочих дні у неї є перешкоди в отриманні наказу про оголошення їй догани. Після цього адвокат, як представник

ОСОБА_4, прибула до відділу кадрів Кіровоградської ЦРЛ, де відрекомендувавшись, надала інспектору відділу кадрів ОСОБА_3 всі необхідні документи, а саме: угоду, ордер, посвідчення, свідоцтво на заняття адвокатською діяльністю і запит на отримання наказу, які були надані в оригіналах, однак інспектор відділу кадрів Кіровоградської ЦРЛ відмовилась їх прийняти, як і прийняти відповідний запит, посилаючись на те, що у неї наказу немає.

Після цього, як зазначає адвокат, саме нею було викликано поліцію для фіксації даного факту, що підтверджується інформаційною довідкою оператора «Водафон».

Звернула увагу на те, що перед приїздом поліції ОСОБА_3 разом з іншим інспектором з кадрів почали виривати у неї з рук ордери, чим завдали їй легкі тілесні ушкодження, що підтверджується медичним висновком № 4 від 03.10.2016 року.

Перед приїздом поліції ОСОБА_3 спровокувала конфлікт, розмова відбувалася на підвищених тонах, потім разом із іншим інспектором з кадрів ОСОБА_5 почала виривати з рук адвоката документи та рвати їх, заподіявши ушкодження правої руки, яке підтверджується медичним висновком № 4 від 03.10.2016 р. ОСОБА_5 виштовхувала її з кабінету.

Свідками цих подій є ОСОБА_4 та ОСОБА_6.

По приїзду поліції, адвокат відразу ж написала заяву про перешкоджання діяльності адвоката, що підтверджується талоном - повідомленням від 30.09.2016 року. ОСОБА_3 повідомила поліцію, що їй були нанесені тілесні ушкодження, але згідно з висновком № 64 від 28.12.2016 року будь-яких видимих тілесних ушкоджень у вигляді синців, саден, ран в представленій медичній документації не описано.

Наказ про застосування догани щодо ОСОБА_4 був оскаржений до суду і скасований за рішенням Кіровського районного суду м. Кіровограда від 28.11.2016 року, яке набрало законної сили.

Вважає, що відсутні підстави до притягнення її до дисциплінарної відповідальності.

До пояснення приєднала документи на підтвердження своїх доводів.

Так, ОСОБА_4 та ОСОБА_6, які були очевидцями події, у своїх письмових поясненнях підтвердили доводи адвоката про те, що саме інспектор з кадрів ОСОБА_3 спровокувала конфліктну ситуацію, силоміць виривала документи у адвоката, спричинивши їй тілесне ушкодження, а також про те, що адвокат не застосовувала фізичне насильство щодо працівниці ЦРЛ.

Приєднано також копію постанови від 30.12.2016 року старшого слідчого Кропивницького ВП ГУНП в області ОСОБА_7 про закриття кримінального провадження № 12016120020012325 за заявою ОСОБА_3; висновок судово-медичного дослідження № 4 від 03.12.2016 р. щодо наявності у ОСОБА_2 тілесного ушкодження у вигляді садна правового передпліччя; талону-повідомлення поліції від 30.09.2016 року щодо прийняття заяви; копії ордера адвоката та угоди про надання правової допомоги між адвокатом та ОСОБА_4, а також копії наказу від 27.09.2016 року про притягнення ОСОБА_4 до дисциплінарної відповідальності та документи оскарження даного наказу у Кіровському районному суді м. Кіровограда, зокрема, рішення суду від 28.11.2016 року про скасування наказу в частині оголошення догани ОСОБА_4.

В засіданнях дисциплінарної палати приймав участь ініціатор звернення – головний лікар Кіровоградської центральної районної лікарні ОСОБА_1, який пояснив, що 30 вересня 2017 року, коли відбувалися події зазначені в скарзі, його не було на місці. Йому зателефонував начмед ОСОБА_8 на мобільний телефон, з метою підтвердити, що наказ знаходиться у нього. При цьому, він попросив щоб передали трубку ОСОБА_2, але остання в категоричній формі відмовилася з ним розмовляти і він це чув.

Підлеглі потім йому розповіли, що адвокат ОСОБА_2 влаштувала дебош на всю лікарню, що було чути не тільки в поліклініці. Події відбувалися на четвертому поверсі, а було чути навіть в стаціонарі. Як йому пояснили, прийшла ОСОБА_2, її чоловік та мати. І почали вимагати ксерокопію наказу. Ніяких документів вони не показали, абсолютно нічого не показали. Як він розуміє, порядок має бути такий - пишеться адвокатський запит, залишається в приймальні, готується відповідь і потім надається. Адвокати зверталися неодноразово до нього і бували такі випадки, коли необхідна термінова інформація. В такому разі звертаються безпосередньо до нього і повідомляють яка необхідна інформація і він завжди йшов на зустріч, так само і тут, він пішов би назустріч. Він сподівався, що сторони конфлікту - адвокат ОСОБА_2 та ОСОБА_3 знайдуть якесь взаєморозуміння і закриють це питання. Він довго чекав, декілька разів розмовляв, і з однією, і з другою стороною.

У ввіреній йому лікарні всі запити надходять через секретаря, який знаходиться в його приймальні. Секретар приймає пошту, а потім передає її йому. Приймальня знаходиться на першому поверсі, а відділ кадрів на четвертому. В даному випадку запиту не було і до секретаря він так і не дійшов, у вхідній кореспонденції запит не зареєстрований. Копію наказу потім видали, наказ був

оскаржений до суду, але він не пам'ятає коли видавали копію наказу, після звернення до суду, чи до цього звернення. Але після звернення до суду він анулював даний наказ і написав про це судді. Вважає за необхідне акцентувати увагу на тій обставині, що ОСОБА_3 була госпіталізована з гіпертонічною кризою і лікарі це підтвердять. З цього приводу були направлені запити в лікувальні заклади за місцем проживання ОСОБА_3 і отримані довідки про те, що ОСОБА_3 ніколи не страждала гіпертонією і ніколи не зверталася за медичною допомогою. А внаслідок цього конфлікту вона довго лікувалася.

ОСОБА_4 була ознайомена з наказом про притягнення її до дисциплінарної відповідальності, її підпис та дата міститься на оригіналі наказу. За отриманням копії наказу до нього особисто вона не зверталася.

Адвокат ОСОБА_2 приймала участь у засіданнях дисциплінарної палати та зазначила, що у дисциплінарної палати відсутні підстави для розгляду скарги головного лікаря Кіровоградської ЦРЛ, оскільки предметом розгляду дисциплінарної палати стосовно тих же обставин вже була скарга самої ОСОБА_3. На її думку головний лікар не може бути ініціатором скарги, так як він не був безпосереднім учасником подій і йому жодної шкоди, як то моральної чи матеріальної завдано не було. Вважає скаргу абсолютно надуманою і такою, що є взагалі безпідставною, яка викликана особистими неприязливими стосунками ОСОБА_1 до її матері і у неї є для цього, як письмові докази, так і підтвердження її чоловіка ОСОБА_6 і матері ОСОБА_4.

По суті скарги адвокат ОСОБА_2 пояснила, що її матір ОСОБА_4 ввели в оману та не вручили їй наказ і вона ще декілька днів, по два-три рази на день, піднімалась в відділ кадрів і просила видати їй наказ, так як вона з ним не згодна та бажає його оскаржити. В зв'язку з тим, що ОСОБА_4 не видавався наказ, 30 вересня 2016 року, зранку, між ними була укладена угода. При цьому, вона повідомила свою матір ОСОБА_4, що якщо їй і в п'ятницю не видадуть наказ, тоді вона прийде. ОСОБА_4 прийшла в 15:00 в відділ кадрів і попросила, щоб їй видали наказ, їй було відмовлено. І тоді, вона - ОСОБА_2 в якості адвоката, узявши з собою всі необхідні документи - договір, ордер і все інше привезла у відділ кадрів. В кабінеті були ОСОБА_3 і її мати. Вона не могла увірватися в кабінет, тому, що він знаходиться на четвертому поверсі і кабінет був відкритий, вона зайшла спокійно. Звертає увагу, що кабінет був відкритий, оскільки вона попросила матір, відкрити двері, так як на них не був зазначений номер кабінету. Тому вриватися в кабінет у неї не було ніякого сенсу. Вона прийшла туди виключно за доганою. ОСОБА_3 була спочатку одна, не може стверджувати, що вона була в тверезому стані, але від неї був запах алкоголю. Вона чемно попросила ОСОБА_3 видати наказ, а остання повідомила, що наказ у головного лікаря. Після чого вона, ОСОБА_2 сказала ОСОБА_3, щоб вона їй не розповідала, і що він не може бути у головного лікаря так довго. Їй, як колишньому кадровику відомо, що наряди і накази, повинні зберігатись саме у інспектора з кадрів і не можуть бути ні в якому іншому місці, вони можуть бути ще у юриста, але ні в якому разі не в головного лікаря. Вона запитала в ОСОБА_3 чому її мати до неї ходить чотири дні і вона не видає їй наказ. Вона попросила для оскарження хоча б номер і дату. Вона повідомила ОСОБА_3, що наказ буде оскаржений. Проте ОСОБА_3 знову їй повідомила, що наказ у головного лікаря. Вона впевнена, що вони її вводили в оману тому, що наряди з наказами про притягнення до дисциплінарної відповідальності зберігаються в спеціальних відділах. І спеціальним відділом – це є відділ кадрів. Вона попросила тоді з'ясувати де знаходиться наказ і коли ОСОБА_3 їй відмовляла в цей період прийшла ОСОБА_5. Їй вона теж сказала з якого приводу вона прийшла, а ОСОБА_5 зазначила, що оскільки вона, ОСОБА_2, являється донькою, то відповідно до правил адвокатської етики вона не має права захищати інтереси своєї матері, як проінформував її юрист ОСОБА_9. Вона висловила заперечення з цього приводу і повідомила, що якщо їй не видають наказ і вона не може звернутися до суду то вимушена викликати поліцію для фіксації даного факту правопорушення. Після цього, ОСОБА_5 почала виштовхувати її з кабінету. ОСОБА_5 – це другий працівник відділу кадрів. Коли вона викликала поліцію через номер 102, то представилася поліції, хто викликає і у зв'язку з чим викликає. Коли вона викликала поліцію в присутності ОСОБА_3 та ОСОБА_5, в цей час заходила ОСОБА_10, сказала, що наказу вони мені не нададуть і пішла. Не про які телефонні розмови питання взагалі не ставилось. Після того, як вона озвучила про 102, ОСОБА_3 почала виривати у неї документи, а зі спини до неї підійшла ОСОБА_5 і почала її витягувати з кабінету і казати, що вона тут стороння особа і щоб залишила кабінет. За неї почала заступатися її мати і казати, щоб вони відійшли від неї, бо вона на високих підборах і зараз впаде. Її чоловік став між нею і ОСОБА_5 і почав говорити про те, щоб конфлікт було зупинено. Вважає, що такого явного конфлікту не було, це був конфлікт інтересів. Вона звичайно просила надати журнали реєстрації наказів про притягнення до дисциплінарної відповідальності і таке інше і, що вони зобов'язані були зразу видати їх матері. Але вони цього не зробили. Значить порушення прав було присутнє. І цей наказ був скасований

не тому, що ОСОБА_1 його скасував, а тому, що Кіровський районний суд виніс відповідне рішення, що ОСОБА_4 незаконно притягнута до дисциплінарної відповідальності і їй сім діб не видавався наказ. Вважає за необхідне звернути увагу, що її ображають ці звернення, те що зазначено в скарзі. В скарзі головного лікаря викладені обставини, які вже були предметом розгляду дисциплінарної палати, але за скаргою ОСОБА_3, за результатами якої було прийнято рішення про відмову в порушенні дисциплінарної справи, яке зараз оскаржено ОСОБА_3 до ВКДКА. Тому і в заяві до поліції, яка поступила від ОСОБА_3 теж такого не зазначалося, думає, що це зведення рахунків з її матір'ю. Оскільки її сім'ї відомий такий факт, що головним лікарем було прийнято на посаду ОСОБА_11, вона була лікарем інтерну, це важливо, оскільки у матері з головним лікарем був конфлікт і він виживав її матір, і зазначав про те, що вона спить на роботі і до неї не бажають приходити на прийом і що за її віком, їй вже пора звільнитись. ОСОБА_1 казав це особисто їй, ОСОБА_2, коли вона вже після 30 числа приходила і першого жовтня і в понеділок, третього жовтня за отриманням наказу, як представник матері.

Вказала, що вона приїхала в 15:30 і зайшла в приймальню, секретар їй відмовила в прийнятті запиту, вказала, що не буде його приймати, так як немає головного лікаря і поки не буде його резолюції, запит вона не зареєструє. Запит був адресований головному лікарю. Після цього, вона піднялася до відділу кадрів, там надала документи, там їй також відмовили. Це було в цей же день. Звертає увагу, що дії головного лікаря є упередженими по відношенню до неї і акт перевірки є підробленим оскільки головний лікар орієнтує комісію на проведення перевірки, з приводу отримання копії наказу по догані лікарю ОСОБА_4. В цьому є суперечність, так як наказ їй ніхто не видавав. Коли поліція приїхала, вона звернула увагу на те, що їй відмовились видати наказ, вона написала про це відповідну заяву та талон відповідно на реєстрацію і в заяві вказала, що їй відмовлялися надати наказ, чи писала в заяві про відмову отримати адвокатський запит не пам'ятає. Знову звертає увагу на наказ про проведення перевірки, в якому зазначено - з приводу отримання копії наказу про догану, а не з приводу неотримання, так як мати не отримала копію наказу. І в ньому ж вказується про застосування фізичної сили, а саме нанесення кулаком удару громадянкою ОСОБА_2, але ж невідомо, а яким це чином було встановлено факт нанесення удару. Вважає, що головний лікар вже дав своїм підлеглим пряму вказівку, що ОСОБА_4 отримала наказ, догану, і що вона, ОСОБА_2 нанесла удар кулаком. Яким чином, якщо це була об'єктивна перевірка і чи може головний лікар таким чином формулювати наказ, тобто він вже дав вказівку. Коли приїхали працівники поліції вони повідомили, що все фіксують на технічний засіб, на відеокамеру, зафіксували порвані ордери, які валялися і з'ясували причини, що відбулося, їм тут пояснили, що видати наказ не можуть. Так конфлікт фактично був вичерпаний. Її заява до теперішнього часу розглядається. Коли вона прийшла додому то побачила тілесні ушкодження на руці. Очевидно вони були завдані коли ОСОБА_3 її тягнула, оскільки тоді відчувала біль, але в тій обстановці вона не бачила, що відбувається. Факт завдання тілесних ушкоджень вона зафіксувала. З цього приводу, на сьогоднішній день стоїть питання про порушення кримінального провадження по ст. 398 КК України - перешкоджання законній діяльності адвоката. Вважає, що ОСОБА_5 і ОСОБА_3 завдали їй тілесних ушкоджень. Пояснила також, що її чоловік ОСОБА_6 в той час був у відпустці, а мати була на роботі, вона вже сиділа в відділі кадрів і чекала на них. Мати їй зателефонувала, щоб вона приїхала. Вона була з чоловіком разом, оскільки їй потрібен був свідок, так як з 27 по 30 вересня не видається наказ. Тому, 30 вересня, мати вже сиділа в кабінеті, двері були відкриті і інформація про те, що там шум стояв на всю лікарню, на поліклінічне відділення, і ще на 60 метрів від стаціонару, це не відповідає дійсності. Її чоловік та матір спостерігали за тим що відбувається і втручалися, коли її почали виштовхувати і рвати ордери, то звичайно її мати встала і почала відтягувати ОСОБА_3 від неї, бо та взяла її зі сторони спини і почала витягувати з кабінету. А коли вона почала відтягувати, її чоловік став між ними і казав, щоб ОСОБА_3 її не чіпала і припинила скандал.

Заступник головного лікаря Кіровоградської центральної районної лікарні ОСОБА_10, пояснила, що дати коли був конфлікт вона не пам'ятає, але це було в другій половині дня. Їй зателефонувала завідувача відділенням кадрів ОСОБА_3 і повідомила, що до неї прийшла ОСОБА_4 і дві невідомі особи, вчинили скандал, вимагають наказ про притягнення до дисциплінарної відповідальності лікаря-гінеколога ОСОБА_4, і попросила її прийти. Вона прийшла в поліклінічний корпус на четвертому поверсі, зайшла в кабінет, в кабінеті сиділа ОСОБА_3, ОСОБА_4 і стояли дві особи - ОСОБА_2 і ОСОБА_6, її чоловік. Вона зайшла, привіталася та запитала у ОСОБА_4, що трапилося. ОСОБА_4 відповіла, що нічого не знає, це до ОСОБА_2 треба звертатись. Вона звернулася до ОСОБА_2 з цим же питанням. Звернула увагу, що всі були збуджені, а ОСОБА_2 сказала, що їй необхідний наказ про покарання ОСОБА_4. Вона знову звернулася до ОСОБА_4 та запитала чому вона не прийшла, коли був

головний лікар на роботі, а зараз його визвали в управління. Тим більше, що ОСОБА_4 була цілий день на роботі, треба було підійти і все це вирішити. Навіщо було в кадрах влаштовувати конфлікт. Вона знову звернулася до ОСОБА_2, запропонувала припинити конфлікт, та запропонувала зателефонувати головному лікарю і з ним з'ясувати питання щодо отримання наказу і все інше. Але ніхто цього не бажав чути. Вона вийшла з кабінету, зателефонувала головному лікарю і повідомила про ситуацію, яка склалася. Коли вона повернулася до кабінету, то вже вони всі в сльозах були, зокрема ОСОБА_3. До цього був шум, а що сталося, вона не бачила, це потім вже все знала. Коли вона прийшла не було ніяких документів. Вони здається поліцію спочатку визвали, а вже потім при поліції заповнювався документ, що вони вимагають видати наказ. До цього ніяких документів ніхто не пред'являв. Потім її викликали у відділення, там був тяжкий хворий. Коли вона повернулася, поліція вже була. Пізніше прийшла на приймальне відділення ОСОБА_3. Її оглядав лікар-хірург, була вже лікар-невролог, лікар-терапевт і завідуючий реанімаційним відділенням. У ОСОБА_3 був дуже високий тиск, вона була збуджена, обличчя червоного кольору. В лікарні вся вхідна кореспонденція йде через головного лікаря, через приймальню. В приймальню надходять всі запити, всі вхідні документи, потім ці документи головний лікар переглядає і розписує на виконавця. Документи реєструє секретар, ставить номер, потім головний лікар розписує, і виконавець розписується в журналі про отримання документа на виконання. Після виконання відповідний документ надається головному лікарю, він переглядає, залишає в себе та підписує. Після цього, документ відправляється на реєстрацію, а потім в ту організацію яка давала запит. При цьому, вхідний документ спочатку реєструється в секретаря. Головний лікар переглядає вже зареєстрований документ. Коли вона телефонувала головному лікарю то ОСОБА_1 казав їй аби вона передала трубку ОСОБА_2, але остання розмовляти з головним лікарем не побажала.

ОСОБА_9, який виконує обов'язки юристконсульта кіровоградської центральної районної лікарні пояснив, що 30.09.2017 року, приблизно о 16:00 год, йому зателефонував на мобільний телефон головний лікар і повідомив про те, що в лікарні виник інцидент, що прибула у відділ кадрів ОСОБА_2 і між нею та інспектором з кадрів виник конфлікт. Він під'їхав до лікарні, піднявся на четвертий поверх, до кабінету. Це зайняло хвилин 15 з моменту дзвінка, тобто о 16:20-16:30. Там була ОСОБА_10, яка надавала пояснення і були співробітники поліції. У коридорі знаходилась ОСОБА_2, ОСОБА_4 і ОСОБА_6. Після чого він зайшов у кабінет, де знаходилась ОСОБА_3, вона також писала пояснення працівникам поліції. На його запитання ОСОБА_3 пояснила, що поліцію викликала ОСОБА_2. Вона вимагала наказ, а коли ОСОБА_3 пояснила, що даний наказ у неї відсутній то ОСОБА_2, зі слів ОСОБА_3, нанесла удар по голові ОСОБА_3. В момент розмови зайшла ОСОБА_2 і почала перебивати, а також зайшов її чоловік ОСОБА_6, якого він попросив вийти з кабінету, оскільки це режимний кабінет, там знаходяться особові справи лікарів. На що останній почав зухвало себе поводити і співробітники поліції його вивели. Персонально йому ця особа не відома. Після цього співробітники поліції зібрали документи, у ОСОБА_3 лице було червоне, можливо високий тиск, чи ще щось, він не медик. ОСОБА_3 і згодом звернулася в прийомне відділення, де її госпіталізували. Таким чином, цей конфлікт і відбувся. У лікарні є приймальня через яку реєструються заяви та інші вхідні документи, ця заява реєструється і секретар, в цей же день або на наступний день подає головному лікарю. Головний лікар, як він розуміє, вивчає це все і розписує на ту особу, яка повинна це виконувати. Такий у лікарні порядок отримання кореспонденції. Наскільки йому відомо адвокатського запиту не було, оскільки за його наявності він був би розписаний на нього. І тоді він би надав якусь відповідь. Адвокатські запити головний лікар обов'язково розписує на нього. Щоб в кабінеті були якісь порвані папери він не бачив.

Завідуюча терапевтичним відділенням Кіровоградської ЦРЛ, ОСОБА_12 пояснила, що 30.09.2016 року, десь о 16:30 ОСОБА_3 звернулася зі скаргами, у неї був підвищений артеріальний тиск, вона не могла вимовити слів, плуталась в словах, була дуже червоною, тремтіла та мала високий тиск, тобто це був гіпертонічний криз. Вона була госпіталізована в реанімаційне відділення. ОСОБА_3 не могла сама все розповідати, тому запросили того хірурга, який дивився її в поліклініці. Тобто перед тим, як потрапити до неї, ОСОБА_3 оглядалась іншим лікарем. Наскільки їй відомо, то ОСОБА_3 звернулася до хірурга через травму голови. Хірург запропонував відправити ОСОБА_3 на приймальне відділення з метою госпіталізації. І вона була госпіталізована. ОСОБА_3 була оглянута нею, невропатологом і завідуючим реанімаційного відділення. І вони госпіталізували ОСОБА_3 до відділення інтенсивної терапії. Був встановлений діагноз - ускладнений гіпертонічний криз, була підозра на транзиторну ішемічну атаку і інсульт. Зі слів ОСОБА_3, яка на той час заїкалась та дуже погано розмовляла, але їй стало зрозуміло, що був конфлікт на робочому місці. Деталей конфлікту вона фізично не могла їй повідомити. Таке захворювання виникло у ОСОБА_3 вперше. Діагнози ставились ОСОБА_3 різними профільними лікарями.

Завідуюча відділення анестезіології і реанімації ОСОБА_13 пояснила, що про обставини конфлікту пояснити нічого не може оскільки не була присутня. Що стосується наслідків, то пацієнтка ОСОБА_3 звернулася в приймальне відділення, це було 30.09.2016 року наприкінці робочого дня, після 16-ї години, в стані підвищеного стресу з підвищеним тиском. Вона оглядалася на приймальному відділенні завідуючою терапевтичним відділенням, невропатологом, а тоді викликали її як чергового лікаря на тій зміні. Викликали в зв'язку з тим, що розвинулась гостра енцефалопатія на фоні гіпертонічного кризу, сильні головні болі, порушення мови, дезартрія, заїкання, тремор рук. Вона вийшла як черговий лікар по реанімації і оглянула хвору. Але це було після огляду ОСОБА_3 терапевтом та невропатологом. Терапевт та невропатолог прийняли рішення, що хвора потребує лікування в інтенсивній терапії та викликали її. Вона оглянула хвору і перше, що виявила – це сильний головний біль, порушення неврологічні і ОСОБА_3 була госпіталізована. Лікування було призначене спільно - невропатологом, терапевтом і реаніматологом. При госпіталізації завжди збирається анамнез і у хворого завжди запитують, що призвело до того стану в якому він зараз знаходиться. З анамнезу було відомо, що на робочому місці виник скандал, дуже довго сварилися, ОСОБА_3 отримала удар рукою по голові і на фоні цього розвинувся гіпертонічний криз і вона звернулася за медичною допомогою. Причини цього скандалу їй не відомі. Був факт психо-емоційного стресу. З анамнезу, після факту сварки, після стресу в неї розвинулась ця хвороба. Була заведена історія хвороби, відповідні записи в неї заносилися. Після цього ОСОБА_3 лікувалася в реанімаційному відділенні 4 доби, а після стабілізації стану вона була переведена до відділення терапії.

Хірург поліклініки ОСОБА_14 пояснив, що про обставини чув, були крики на четвертому поверсі, коли він проходив до свого кабінету на 3-му поверсі. 30.09.2016 року біля 15:30 звернулася амбулаторно в поліклініку ОСОБА_3, стан її був емоційний. Він був на прийомі, оглянув її. Їй був нанесений удар невідомою особою, в її кабінеті по голові рукою в тім'яну ділянку голови. Він оглянув ОСОБА_3, у неї була припухлість, лице було червоне, гіперемоване, вона заїкалась. Він описав, оглянув її та направив на приймальне відділення до невропатолога. Анамнез він зафіксував в амбулаторній картці. Там була травма, але основа була інша. В той момент, коли був конфлікт, він виходив з кабінету звукової діагностики та проходив до свого кабінету хірургії. Коли йшов, крики були. ОСОБА_3 йому повідомила, що їй був нанесений удар по голові. Даний удар, з її слів, їй нанесли на робочому місці.

Інспектор з кадрів ОСОБА_5 пояснила, що вона була присутня при тому конфлікті. У відділ кадрів звернулася лікар ОСОБА_4 за копією наказу про притягнення до дисциплінарної відповідальності. Вона та ОСОБА_3 пояснили, що даного наказу в кабінеті немає. Пізніше до кабінету прийшла, як представилася, донька ОСОБА_2 разом з чоловіком ОСОБА_6 і в грубій формі почали вимагати копію наказу, почали погрожувати. Адвокату ОСОБА_2 було запропоновано звернутися за даним наказом або в суботу, у головного лікаря ОСОБА_1 був робочий день, або в понеділок, але ОСОБА_2 відмовилася. Після цього був запрошений заступник головного лікаря ОСОБА_10, але ОСОБА_2 не захотіла вислухати ОСОБА_10. З ОСОБА_1 у телефонному режимі, по мобільному телефону, також не захотіла спілкуватись. Конфлікт розвивався між ОСОБА_3 та ОСОБА_2, остання нанесла удар по голові ОСОБА_3 через стіл, сама ж викликала поліцію. Підстави виклику поліції вона назвала порушення трудового законодавства, невідача наказу. Приїхала поліція, відібрала пояснення. Після цього, ОСОБА_3 госпіталізували. Поліція пропонувала ОСОБА_2 написати письмовий запит, але вона відмовлялася, їй потрібно було негайно отримати цей наказ на руки. Вхідна кореспонденція реєструється в секретаря головного лікаря. Безпосередньо реєстрацією займається секретар, ОСОБА_15. Тобто реалізація запиту була можлива, але запиту вона взагалі не бачила, ні до конфлікту, ні після. Коли ОСОБА_2 зайшла до кабінету, вона була з невідомим їй чоловіком, не надала жодних документів та взагалі не представилась. Просто сказала, що вона представник, але відповідних документів не надала. ОСОБА_2 нанесла ОСОБА_3 удар кулаком правої руки, через стіл в область голови, більше до правої частини. Вони просили у ОСОБА_2 якісь документи як представника, вона почала витягувати щось із своєї сумки, щось хотіла писати, роздвинула документи на робочому столі ОСОБА_3. Остання сказала, щоб ОСОБА_2 не чіпала нічого, бо це документи, і якщо вона бажає щось написати то нехай вийде в коридор і напише все. ОСОБА_3 наполягала щоб ОСОБА_2 вийшла з кабінету, після чого ОСОБА_2 нанесла удар. Вона привстала і через стіл нанесла удар ОСОБА_3. Далі ОСОБА_3 сказала, що ОСОБА_2 жінка, і як вона може себе так поводити, тим паче, що вона адвокат. І далі на підвищених тонах почали спілкуватись. Вже потім приїхала поліція, але ОСОБА_2 викликала поліцію ще до того, як був нанесений удар. В процесі конфлікту вона та ОСОБА_3 намагалися пояснити ОСОБА_2, що неможливо надати копію наказу, а ОСОБА_2 лише погрожувала, що викличе поліцію. Вона та ОСОБА_3 сказали, що якщо в неї є бажання то нехай викликає. Вони не мали змоги надати наказ,

оскільки на той час він знаходився у кабінеті головного лікаря. Вони пояснювали це спокійно, однак ОСОБА_2 це не влаштувало, вона хотіла моментально отримати цей наказ. Але щодо порваних документів, то через велике скупчення людей у малому кабінеті вона не бачила чи рвалися якісь документи чи ні. Ніяких фізичних дій щодо ОСОБА_2 вона не застосовувала. Після прибуття поліції ОСОБА_3 писала заяву про нанесення тілесних ушкоджень, а вона писала пояснення як свідок. Також її допитували в поліції. По зверненню ОСОБА_2 її поліція не викликала. ОСОБА_4 попросила копію наказу, вона та ОСОБА_3 їй пояснили, що наказу у них в кабінеті немає та запропонували також прийти в понеділок. До цього, ОСОБА_4 з таким проханням не зверталась. Діалог почала ОСОБА_2, але вона не представилась та не надала жодного документу. Їй задали запитання ким вона являється і вона відповіла, що вона представник, адвокат. Вона, ОСОБА_5 потім запитала ким являється чоловік, який зайшов із нею. ОСОБА_2 відповіла, що це її свідок. Спочатку вона та ОСОБА_3 пояснили, що не можуть надати ці документи, оскільки їх не було на той час у кабінеті. Але ОСОБА_2 це не влаштувало і вони всі відмовлялися покинути кабінет. До приїзду поліції просили саму ОСОБА_2 та її чоловіка покинути кабінет і зачекати у коридорі, але вони відмовлялися. Моменту удару передувала та обставина, що ОСОБА_2 почала розгортати документи на столі, щоб зробити собі зручне місце, напевно. ОСОБА_3 їй сказала, що не потрібно чіпати її робочі документи, і попросила її вийти в коридор. ОСОБА_2 відмовилась і так почалась сварка. ОСОБА_3 наполягала на тому, щоб ОСОБА_2 вийшла в коридор і там писала все, що забажає. І в процесі цього, ОСОБА_2 привстала і нанесла удар ОСОБА_3 по обличчю рукою.

Інспектор з кадрів Кіровоградської ЦРЛ ОСОБА_3 пояснила, що в кінці робочого дня, 30.09.2016 року у відділ кадрів прийшла ОСОБА_4, яка попросила видати наказ. Вона, ОСОБА_3, відповіла, що витяг з наказу знаходиться у головного лікаря ОСОБА_1, а завтра він буде на роботі і їй його нададуть. ОСОБА_4 сказала, що нікуди звідси не піде, двері в кабінет були в цей час були відкриті і у цей час до кабінету увірвалася жінка і запитала, на якій це підставі. Зі змісту її запитань було зрозуміло, що вона прибула допомогти ОСОБА_4 отримати витяг з наказу, так їй його не видають. Ця жінка почала представляти, що вона адвокат і показала посвідчення, більше нічого у неї не було. На підвищеній інтонації вона повідомила, що якщо їй не нададуть витяг із наказу, вона викличе поліцію. Це було все в грубій формі і виглядало так, ніби її, ОСОБА_3, залякують. Вона погодилась, щоб ОСОБА_2 викликала поліцію. Потім між ними почали виникати суперечки і після цього вона, ОСОБА_3 зателефонувала головному лікарю, він хотів спілкуватися із ОСОБА_2, але остання відмовилась, зазначивши, що там немає з ким спілкуватися. ОСОБА_1 не раз телефонував, але ОСОБА_2 з ним спілкуватися не захотіла. Тоді викликали начмеда, ОСОБА_10, але з нею ОСОБА_2 також поводи́ла себе грубо. Підійшов уже й юрист, приїхала поліція. Співробітники поліції були в шоці від того, що їх викликали по такому поводу тому, що в той день було вбивство. Суть конфлікту була в тому, що під час розмови, вона запитала у ОСОБА_2, чи є у неї якісь підстави. Вона відповіла, що ні, немає. Після чого вона, ОСОБА_3 запропонувала ОСОБА_2, її чоловікові ОСОБА_6, щоб вони вийшли до коридору. В цей час вона, ОСОБА_3 стояла і коли нахилилася - це було дуже швидко, миттєво, ОСОБА_2 її вдарила правою рукою у правий висок і вона присіла. ОСОБА_6 не раз за цей час їй погрожував, що вона сяде у тюрму. ОСОБА_2 ні з ким не йшла на компроміс. Вона сиділа у кабінеті, ходила, викладала якісь документи на стіл, але які саме невідомо. Після удару, який нанесла ОСОБА_2 її мати ОСОБА_4, разом з ОСОБА_6 почали її відтягувати та заспокоювати. З самого початку ОСОБА_2 була агресивно налаштована. Адвокат повинен спілкуватися з людиною нормально. А вона зайшла і почала погрожувати, що викличе поліцію. Коли приїхали поліцейські, вона, ОСОБА_3, відразу писала заяву про те, що їй був нанесений удар. ОСОБА_2 в цей час заходила у кабінет і запитувала у поліцейських, що вони тут пишуть і що вони їй диктують. Вона вже на той момент нічого не бачила, навіть в окулярах. Тому, що вперше в житті таке з нею сталося і вона до цих пір лікується, п'є пігулки. Вона лікувалася у реанімації, в терапії і кардіології. У неї була велика гематома. ОСОБА_2 теж писала якусь заяву, хоча її чоловік заходив до кабінету і говорив, що вони вже згодні прийти у суботу та забрати копію наказу. Вони вже були згодні, після того як все сталося. З приводу перешкоджання адвокатській діяльності до поліції її ніхто не викликав. В лікарні встановлений такий порядок, що вхідні документи подаються до приймальної головного лікаря. Їх реєструє секретар і надає пошту головному лікарю ОСОБА_1 і він визначає хто безпосередньо виконує те що вимагається, тобто безпосередньо до неї документи не надходять, а надходять через приймальню і головного лікаря.

Працівник патрульної поліції ОСОБА_16 пояснив, що виклик був отриманий на планшет по лінії 102. Мета виклику полягала в конфлікті між сторонами, хто був заявник тоді, він не пам'ятає. У виклику вказується первинна кваліфікація, там було зазначено – конфлікт у відділі кадрів районної

лікарні. Наряд поліції прибув до відділу кадрів, конфлікт ще існував, була словесна перепалка між сторонами, з'ясовували відносини з приводу наказу про дисциплінарне стягнення. Він та його колега ОСОБА_17 запитали посвідчення адвоката у ОСОБА_2, вона показала їм посвідчення адвоката. Запиту адвоката чи ордера він не бачив та не бачив, щоб їх при ньому заповнювали. Чоловік ОСОБА_2 – ОСОБА_6 був у коридорі. Тобто коли вони приїхали, конфлікт ще існував. Він та ОСОБА_17 розвели людей, одних вивели в коридор, якими займалась його напарниця, а у інших він відбирав заяву та пояснення у кабінеті. Особисто він вирішував конфлікт. Потім уже у сторін є право звернутися до органів поліції з заявою.

Працівник патрульної поліції ОСОБА_17 пояснила, що наряд поліції викликала ОСОБА_2 з приводу конфлікту. Коли наряд прибув на місце, то були фрази про перешкоджання адвокатській діяльності, але більше це був конфлікт. Коли наряд прибув на виклик, то одна сторона конфліктувала з іншою, одні просили наказ, інші його не надавали. Нею та ОСОБА_16 були встановлені особи, їй надали посвідчення адвоката і ордер, при ній він не заповнювався. Один ордер лежав на підлозі і далі коли мова зайшла про ордери то ОСОБА_2 повідомила, що зараз може заповнити скільки завгодно цих ордерів, але на той момент суть конфлікту була не в ордері. Далі вона та ОСОБА_16 знову повернулися до конфлікту. Тобто, коли вони приїхали існував реальний конфлікт, були конфліктуючі сторони, це була словесна перепалка, розмови на підвищених тонах. Вони з'ясовували у чому справа і намагалися дійти до суті конфлікту. Учасники конфлікту починали пояснювати, що сталося, перебивали один-одного. У кабінеті знаходились дві жінки, які працюють в кадрах, знаходилася ОСОБА_2, її мама і її чоловік, і все, а потім прийшов юрист. Вона не запитувала у чоловіка ОСОБА_2, чому він знаходиться у відділі кадрів. Адвокатського запиту не було і вона не знає, що це таке. ОСОБА_2 надавала їм ордер на право представляти інтереси особи, якийсь договір, але вона його не читала, і адвокатське посвідчення. Вона зробила висновок, що ОСОБА_2 має право представляти інтереси іншої особи. Точніше вона не пам'ятає, та це не її повноваження перевіряти правильність документів. У неї не було підстав складати протокол за статтею 173 КУпАП. Конфлікт полягав у тому, що одна сторона просила наказ, а інша сторона його не надавала, оскільки там не було підпису головного лікаря. Вона не пам'ятає, щоб їй говорили працівники відділу кадрів про те, що наказ знаходиться у головного лікаря, вона лише пам'ятає, що суть була у підписі на наказі.

ОСОБА_6 пояснив, що з ОСОБА_2 він вже 18 років у шлюбі, 20 років знайомі, вони члени сім'ї. З ОСОБА_1 відносини у нього неприємні. По суті може пояснити, що ОСОБА_2 на мобільний телефон зателефонувала її мати, ОСОБА_4, яка повідомила, що знаходиться у відділі кадрів ЦРЛ. Цей дзвінок був очікуваний, оскільки трохи раніше ОСОБА_4 був винесений наказ про дисциплінарне стягнення. ОСОБА_4 неодноразово зверталась до ОСОБА_1 з тим, що він не має права її притягувати до відповідальності, але не дивлячись на вік та стаж ОСОБА_4 він все одно її покарав, абсолютно незаконно і вони знали, що конфлікт буде присутній. Фактично у віці ОСОБА_4 він її прибирає, хоче її звільнити тому, що на її місце є бажані, і їхня сім'я про це знає. Вони очікували конфлікту оскільки ОСОБА_4 ходила до головного лікаря і просила надати наказ, наказ не надавався і вони розуміли, що конфлікт набирає обертів, оскільки копії наказу немає і немає з чим іти до суду та оскаржувати цей наказ. Після дзвінка ОСОБА_4 він та його дружина ОСОБА_2 приїхали, зайшли до приймальні, там був секретар, ОСОБА_2 намагалася вручити їй запит, секретар почала говорити, що без резолюції головного лікаря вона його не прийме і іншими способами намагалася не приймати запит. Після того, як було неможливо вручити запит, він та ОСОБА_2 піднялись на четвертий поверх до відділу кадрів. ОСОБА_4 вже знаходилась там. Відділ кадрів, це приміщення дуже мале, 3х3 метри, максимум, така коморка маленька, там стоїть два столи, сейф, стояли ОСОБА_3 і збоку 2 стула, на одному з яких сиділа ОСОБА_4, двері були відчинені. Він та ОСОБА_2 зайшли в кабінет, але не вривались. Першою зайшла ОСОБА_2, яка поставила портфель на стіл і почала представлятися, що вона адвокат і буде захищати ОСОБА_4 та показала документи, а потім попросила видати копію наказу. ОСОБА_3 почала казати про те, що ОСОБА_2 буде захищати свою маму. ОСОБА_2 повідомила, що буде і інших захищати і свою маму. ОСОБА_3 почала говорити, що ОСОБА_2 не може захищати свою маму і у них почалась словесна перепалка, суть у тому, що ОСОБА_3, під будь-якою пропозицією говорила, що не може надати наказ, оскільки немає головного лікаря. ОСОБА_2 запитала ОСОБА_3 чи вона видавала догану. ОСОБА_3 відповіла, що так, вона видавала. ОСОБА_2 сказала, що ОСОБА_3 повинна була дати копію цього наказу. ОСОБА_3 сказала, що не повинна була видавати копію. ОСОБА_2 наполягала на видачі наказу, а ОСОБА_3 казала, що не видасть. ОСОБА_2 повідомила, що в такому разі буде викликати поліцію. До речі, коли він та ОСОБА_2 зайшли до кабінету, то відразу за ними зайшла і ОСОБА_5. ОСОБА_2 показувала усі документи, які підтверджували її повноваження і він вважає, що у такій малій

кімнаті не побачити ці документи неможливо. ОСОБА_2 дістала телефон та представилась адвокатом, вказала, що знаходиться у ЦРЛ та пояснила суть конфлікту, що не видається наказ. Після виклику поліції ОСОБА_2 почала пояснювати ОСОБА_3, що та буде відповідати за перешкоджання адвокатській діяльності та за невидачу наказу. У цей момент зайшла ОСОБА_10, представилась заступником головного лікаря та запитала з якого приводу ми знаходились у кабінеті, ми сказали з якого приводу. ОСОБА_10 сказала, щоб ми покинули приміщення оскільки вони не можуть надати нам копію наказу, і сказала щоб ми прийшли у другий день. ОСОБА_2 сказала, що ОСОБА_10 заступник головного лікаря, є відділ кадрів, у них є наказ, з ним ознайомена ОСОБА_4, пропонувала надати копію і ми підемо. А якщо не буде надана копія, то зараз приїде поліція, зафіксує факт невидачі і ми підемо. ОСОБА_10 наполягала на тому, щоб ми покинули кабінет. ОСОБА_2 повідомила, що вона чекає поліцію. Коли ОСОБА_10 почула про поліцію, вона вийшла. Далі ОСОБА_2 сказала щоб дали копію, інакше будуть відповідати. ОСОБА_3, коли почула, що буде відповідати саме вона, саме до неї будуть претензії тому, що вона зараз незаконно діє, зробила 2 кроки вперед, підійшла - між нею і ОСОБА_2 був стіл, і ОСОБА_3 почала зі столу зривати документи, оскільки ОСОБА_2 почала говорити, що вона адвокат і ОСОБА_3 буде відповідати. Один ордер ОСОБА_3 порвала і він лежав на підлозі, ОСОБА_2 схопила документи аби зі столу їх не зірвали, ОСОБА_3 схопила ОСОБА_2 за руку, ОСОБА_5 у цей час обхватила ОСОБА_2. ОСОБА_5 зростом невисока і почала кричати щоб вийшли звідси. ОСОБА_4 підбігла до ОСОБА_5 і намагалася відтягнути її від ОСОБА_2, а він кричав щоб вони заспокоїлись. Тобто, у цей момент крик був. Так, він кричав, ОСОБА_4 кричала і суть була у тому, що рвалися документи, і в цьому була у них претензія. І коли приїхала поліція документи лежали на столі, ордер лежав на підлозі, чому зараз цього ніхто не пам'ятає і всі кажуть, що вони якісь там невідомі особи. Після того, як порвали ордер, почали казати ОСОБА_3, що шановна, ви порвали ордер, він з номером, що ви зробили. Далі приїхала поліція, два патрульних, вони зайшли, представились, повідомили, що ведеться відеофіксація. Поліція була десь години півтори-дві. І він, ОСОБА_2, ОСОБА_4 півтори години увесь час розмовляли з ОСОБА_3, ОСОБА_5 і суть розмови зводилась до одного, що вони прийшли не у приватну лавочку, а у лікарню, вони покарали людину, мало того, що це лікар, це мати ОСОБА_2 і вона повинна була спостерігати. Ні, вона почала вимагати копію наказу. І вже потім, коли він побачив записи лікарів, то був шокований тим, що нібито ОСОБА_3 була побита, то в нього виникає питання, як вона в такому стані півтори години розмовляла з ним, ОСОБА_4, з двома поліцейськими, тут дуже багато розбіжностей, він виведе їх на чисту воду. Спочатку з поліцейськими спілкувалась ОСОБА_2 і повідомила, що це вона викликала поліцію. Поліцейські попросили документи, ОСОБА_2, знову, у присутності усіх, надала їм посвідчення, ордер, запити, копії документів, там була повна кіпа документів. Він сказав поліцейським щоб подивились на порваний ордер. Потім допитували ОСОБА_3, вона стояла як на мітингу, не було у неї ніяких тілесних ушкоджень, нічого її не турбувало, не заїкалась вона, як пишуть лікарі, передсмертної записки не писала, скажімо так, все у неї було добре. ОСОБА_3 стояла, виступала, що вона інспектор з кадрів і таке інше і що вона не може надати, а ОСОБА_2 вимагала, а вона відпиралась. Так це все і продовжувалось, а потім вже в кінці цього всього вона сказала, що її вдарили. Я підійшов до ОСОБА_3 і запитав хто її вдарив. Він запитав куди ОСОБА_2 її вдарила, на що вона відповіла, що я не розумію, її вдарили. Чіткої відповіді куди ОСОБА_2 вдарила ОСОБА_3 в неї отримано не було. Тобто ніхто не бачив ні удару ні тілесних ушкоджень, але вона згодом стала смертельно хвора у тій же лікарні. Значить ніяких подібних претензій, щодо нецензурної лайки і так далі, нічого цього не було. Зараз, через півроку, з'являються нові претензії, які на той момент були відсутні. Після всіх обставин ОСОБА_3 і ОСОБА_5 не хотіли писати заяву. ОСОБА_3 сиділа і казала, що не знає, що писати і казала, що нічого не буде робити. Приходив юрист з лікарні, щось їй шептав, комусь телефонував, але це не важливо. Важливо те, що ОСОБА_2 сказала, що вона напише заяву, сіла і почала писати заяву. І тільки після цього, ОСОБА_3 почала казати, що тоді і вона напише заяву і почала писати щось у відповідь. ОСОБА_5 почала розповідати, що їй необхідно дитину з дитячого садка забрати. Тобто там не було такого конфлікту, про який вони зараз говорять, що нібито хтось-когось побив та хтось-когось обзивав нецензурною лайкою. Там було лише з'ясування обставин з приводу наказу. Коли вони почали йти звідти, першими пішли ОСОБА_5, ОСОБА_3, поліція і юрист, вони пішли попереду, а він, ОСОБА_2, ОСОБА_4 пішли позаду. Він бачив, що нікуди ОСОБА_3 не заходила. ОСОБА_3 та інші особи з нею пішли до приймального відділення, а він, ОСОБА_2, ОСОБА_4 пішли до виходу з лікарні. Вони дійшли до приймального відділення, далі ОСОБА_3 завели туди і після цього, біля воріт він, ОСОБА_2, ОСОБА_4 зустрілись з поліцейськими які повідомили їм, що ОСОБА_3 поклали до реанімації. У поліцейських була довідка на руках, яка з'явилась максимум через 5 хвилин, за змістом якої ОСОБА_3 оглянуло чотири спеціаліста і

її поклали у реанімацію, а він, як практикуючий лікар вважає, що це нереально за такий короткий проміжок часу. На наступний день він та ОСОБА_2 прийшли до ОСОБА_1, оскільки так і не отримали копію наказу. ОСОБА_1 їм повідомив, що ОСОБА_3 важко хвора та знаходиться в реанімації. Він, ОСОБА_6, заперечував щодо того, що ОСОБА_2 могла завдати ОСОБА_3 тілесні ушкодження. В лікарню він прийшов засвідчити той факт, що відбувається перешкоджання у видачі наказу. Він та ОСОБА_2 передбачали такий розвиток ситуації. Коли вони прийшли додому, то побачили на руці у ОСОБА_2 синець та подряпини і зняли побої. На його думку подряпина була заподіяна, коли ОСОБА_3 рвала ордер, тобто ці подряпини нанесла ОСОБА_3. Сама ж ОСОБА_3 заявила поліції про удар лише через півтори-дві години після їх прибуття. Поліцейські пропонували ОСОБА_3 пройти судово-медичну експертизу, але вона відмовилась, оскільки розуміла, що у неї немає тілесних ушкоджень. Він бачив, що ОСОБА_2 нікого не ображала та не біла і не застосовувала ніякого фізичного насилля. А відносно ОСОБА_2 фізичне насилля мало місце. Коли він, ОСОБА_6 зайшов у відділ кадрів то повідомив хто він і що присутній в якості свідка. Йому неодноразово пропонували покинути кабінет, особливо коли приходила ОСОБА_10 та під час конфлікту. Дану справу він розцінює не як сімейну, а як професійну справу ОСОБА_2

ОСОБА_4 пояснила, що ОСОБА_1 являється головним лікарем лікарні, у якій вона працює. ОСОБА_2 її дочка. Вона, ОСОБА_4 була присутня під час конфлікту з самого початку. ОСОБА_1 має бажання її звільнити у зв'язку з тим, що прийнята на роботу молода акушер-геніколог, вона зараз знаходиться у декретній відпустці по догляду за дитиною, ОСОБА_18, яка бажає зайняти її робоче місце, але у неї це не виходить. У зв'язку з цим була винесена безпідставна догана, і після цього вона, зверталася до ОСОБА_1 і казала про це. Її ознайомили з цим наказом за 15 хвилин до виїзду на конференцію, сказали негайно збиратись, у неї на прийомі була хвора і вона подумала, що копію наказу візьме потім, але це вийшло не так легко. Вона неодноразово зверталася до відділу кадрів усно, щоб їй дали копію наказу, але їй копію наказу так і не вручили. 30.09.2016 року вона закінчила прийом і в 14:45 пішла до відділу кадрів вже черговий раз, але двері були закриті, вона стала шукати інспектора відділу кадрів і знайшла його у бухгалтерії. ОСОБА_3 була збуджена, червоне обличчя та шоки, вона покликala її поговорити і коли йшли по коридору то вона відчувала запах алкоголю від ОСОБА_3. У відділі кадрів їй в черговий раз відмовили у видачі наказу, після чого вона сказала, що скільки вже можна чекати, і зателефонувала ОСОБА_2, яка приїхала через 15 хвилин. ОСОБА_3 пропонувала їй, ОСОБА_4 покинути кабінет і казала, що вона все одно наказ не отримає. На це вона, ОСОБА_4 заперечувала, що кабінет не покине і двері у відділ кадрів були відчинені, ОСОБА_3 стояла біля вікна і знову пропонувала покинути кабінет. Вона зателефонувала ОСОБА_2 і сказала де знаходиться. ОСОБА_2 зайшла в кабінет, представилась, що вона адвокат та надала необхідні документи, поклала їх на стіл. Там були ордер, довідка, якісь акти і свідоцтва про її посаду. Але ОСОБА_3 все одно їй відмовляла, вона казала, що немає головного лікаря і наказ у головного лікаря. Їй сказали, що вона ще повинна дати пояснення до наказу. А чому вона повинна надавати пояснення, якщо наказ вже є. Коли приїхала ОСОБА_2 і їй відмовили то вона викликала поліцію. Ніякого скандалу в цей момент не було. Потім ОСОБА_3 стала роздивлятися документи і побачила прізвище ОСОБА_2, вона зрозуміла, що це її донька і почала хватати документи і їх рвати. ОСОБА_3 говорила, що ОСОБА_2 її донька і не має права свою матір представляти. ОСОБА_3 нічого не слухала, вона була збуджена, порвала один чи 2 документи і стала м'яти інші документи, ОСОБА_2 кинулась захищати свої документи, в цей час зайшла ОСОБА_5, вона також була там, на застіллі. У кабінеті були ОСОБА_2, її чоловік ОСОБА_6, він стояв в стороні, ОСОБА_3 і вона, ОСОБА_4. Конфлікт стався дуже швидко, роль ОСОБА_6 була в якості свідка і вона не бачила щоб він брав участь у конфлікті. Вона бачила як ОСОБА_5 стала штовхати та відбирати документи у ОСОБА_2, виштовхувати її з кабінету. ОСОБА_2 була на високих підборах, вона захиталась, тоді вона, ОСОБА_4, почала кричати. ОСОБА_5 стала кричати, що це моя донька, хай вона виходить з кабінету і стала виштовхувати. Коли ОСОБА_2 захиталася, вона, ОСОБА_4, кинулась до ОСОБА_5, охопила її за талію та відчепила від ОСОБА_2. ОСОБА_5 піддалася без особливого супротиву. Далі всі розійшлись, все узгодилось, але всі залишились у кабінеті. Крім цього, з'явилася ОСОБА_10, але вона не пам'ятає на якому саме етапі вона з'явилася і казала, щоб усі заспокоїлись і коли почула, що викликана поліція, вона просто пішла. Поліцію викликала ОСОБА_2 з метою засвідчити факт перешкоджання отримання наказу. Під час суперечки ОСОБА_2 були нанесені тілесні ушкодження, вони були засвідчені судово-медичною експертизою, сама ж ОСОБА_2 нікого не біла і такого не було ніколи. А шум, який був у кабінеті, він був тому, що кричали ОСОБА_3, ОСОБА_5 і вона, ОСОБА_4 кричала. Саме через це був цей весь шум, а ОСОБА_2 вела себе дуже чомно, так як належить адвокату, тим паче про нецензурні висловлювання не може бути мови. Поліція

прийшла і сказала, що буде вести відеоспостереження і все буде записувати, запропонували написати пояснення ОСОБА_2 і запитали, що вона бачила. ОСОБА_3 спочатку не хотіла писати і казала що не знає, що писати і не знала чи писати, чи не писати взагалі. ОСОБА_2 сказала, що вона буде писати, тоді ОСОБА_3 погодилась, що вона також буде писати. З'явився юрист ОСОБА_9 і пояснив, що його прислали аби він розібрався у ситуації і став розбиратися. Він неодноразово заходив і виходив з кабінету. В черговий раз він зайшов у кабінет і сказав - ОСОБА_2 била, а інші пишуть пояснення. Так юрист розібрався. Це вже все було після приїзду поліції і весь цей час вона сиділа у кабінеті. ОСОБА_9 з'явився після приїзду поліції. Вона не пам'ятає хто, коли і куди виходив. ОСОБА_6 був присутній у якості свідка. А ОСОБА_5 також виступає як свідок, але вона не свідок, а співучасник. ОСОБА_3 щось писала, потім переривалася, і у неї дзвонив телефон і вона писала щось під диктовку. Потім я вийшла з поліцейською і нічого не бачила. Після цього, всі вийшли з кабінету, ОСОБА_3 спокійно спускалась сходами з четвертого поверху і ніяких скарг не пред'являла. Спустившись на перший поверх ОСОБА_3 перейшла через подвір'я, вони підійшли до приймального відділення і тут юрист сказав ОСОБА_3, що необхідно зайти на приймальний pokій, прийняти пігулку і потім вона піде. Після написання пояснень поліцейські запропонували ОСОБА_3 звернутися до судово-медичної експертизи, вона відмовилась, і знову перед приймальним відділенням поліцейські запропонували їй звернутися до судмедекспертизи, оскільки вона говорила, що ОСОБА_2 її вдарила. ОСОБА_3 відмовлялась. ОСОБА_3 та ОСОБА_9 зайшли на приймальний pokій, а вона, ОСОБА_2 та ОСОБА_6 пішли додому. Під час сварки вона розмовляла з ОСОБА_1 по телефону і він просив дати слухавку ОСОБА_2. Коли вона, вже після цього конфлікту, прийшла до ОСОБА_1 за доганою, він сказав, що вона неправильно себе поводить, що вона погана матір і повинна поступитись і звільнитися. Повідомив, що ОСОБА_2 не буде працювати адвокатом, що він їй створить проблеми, а я маю подумати, щоб захищати не себе, а ОСОБА_2.

При ухваленні даного рішення дисциплінарна палата приймає до уваги обставини визнані ініціатором скарги та адвокатом стосовно якого ініціюється питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності, а також обставини безспірно встановлені в процесі розгляду даної дисциплінарної справи.

Так, сторонами визнана та обставина, що мав місце конфлікт, учасниками якого були інспектор відділу кадрів Кіровоградської ЦРЛ ОСОБА_3 та адвокат ОСОБА_2. Обидві сторони наголошують, що підставою для розвитку цього конфлікту послугувала та обставина, що адвокат ОСОБА_2, вимагала безпосередньо у ОСОБА_3 негайно видати копію наказу головного лікаря від 27 вересня 2016 року про притягнення ОСОБА_4 до дисциплінарної відповідальності, а ОСОБА_3 заперечувала проти його видачі, оскільки він знаходився у головного лікаря. Адвокат ОСОБА_2 наголошувала, що це відбувалося в рамках надання правової допомоги ОСОБА_4 з належним оформленням договору та адвокатського запиту. Ініціатор звернення заперечував наявність адвокатського запиту.

Сторони, а також інші особи, які давали пояснення під час розгляду дисциплінарної справи, зокрема ОСОБА_3, ОСОБА_10, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_4 також підтверджують ту обставину, що адвокат ОСОБА_2, не дивлячись на заперечення ОСОБА_3 щодо неможливості видати наказ, продовжувала настоювати на негайній його видачі.

Сторонами також визнана та обставина, що запит адвоката повинен бути поданий через приймальню головного лікаря, оскільки встановленим в ЦРЛ порядком, реєстрацію вхідної кореспонденції здійснює секретар. При цьому, адвокат ОСОБА_2 стверджує, що вона намагалася подати запит через секретаря, але їй в цьому було відмовлено і надалі вона намагалася отримати копію наказу шляхом звернення із запитом, адресованим головному лікарю, у інспектора з кадрів. В процесі конфлікту між ОСОБА_3 та адвокатом ОСОБА_2, останньою був викликаний наряд поліції. Як встановлено під час розгляду дисциплінарного провадження, адвокатський запит від адвоката ОСОБА_2 в інтересах ОСОБА_4 так і не було подано і в матеріалах дисциплінарного провадження він також відсутній (його копію сторони не надавали).

В засіданні дисциплінарної палати працівники поліції ОСОБА_17 та ОСОБА_16 підтвердили, що виклик здійснювала ОСОБА_2 з метою врегулювання конфлікту. Коли вони прибули на виклик до відділу кадрів Кіровоградської ЦРЛ то встановили, що дійсно мав місце конфлікт у вигляді словесної перепалки (розмови на підвищених тонах). Суть цього конфлікту зводилась до того, що адвокат ОСОБА_2 вимагала негайного надання наказу, а ОСОБА_3 заперечувала проти цього, пояснюючи неможливістю його надати (на той момент наказ був відсутній у відділі).

Аналізуючи та оцінюючи ситуацію дисциплінарна палата приймає також до уваги послідовність та узгодженість дій адвоката ОСОБА_2, які передували конфлікту. Зокрема, сама ОСОБА_2, а також ОСОБА_6 та ОСОБА_4 стверджують, що коли ОСОБА_4, 30 вересня 2016 року, в черговий раз, у

відділі кадрів відмовили у видачі копії наказу, то вона, за попередньою домовленістю, зателефонувала своїй дочці - адвокату ОСОБА_2, повідомила про відмову та узгодили між собою, що ОСОБА_4 буде чекати приїзду ОСОБА_2 у відділі кадрів з тією метою, щоб працівники відділу не залишили свого робочого місця, а остання відразу змогла зайти в кабінет відділу кадрів, ОСОБА_4 відчинить до нього двері, що і було здійснено. Адвокат ОСОБА_2, разом зі своїм чоловіком - ОСОБА_6, який мав бути свідком, прибула до відділу кадрів, де вже знаходилася ОСОБА_4, що вказує на свідоме передбачення адвокатом конфлікту та готування до нього.

Діяльність адвоката регламентована Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Правилами адвокатської етики, процесуальним законодавством в частині здійснення представництва, іншими актами законодавства.

Зокрема, ст. 24 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» встановлює право та регламентує порядок отримання адвокатом необхідної інформації шляхом надання/направлення адвокатського запиту. При цьому, частина 2 цієї статті встановлює для осіб, які отримали запит, строк надання відповідної інформації та копій документів не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

З наведеного вбачається, що при направленні адвокатського запиту та отримання відповіді на нього має бути дотримана певна процедура, як то: подання/отримання запиту, його реєстрація та обробка, яка очевидно має бути реалізована шляхом визначення керівником безпосереднього виконавця, потім має відбутися виконання дій, які вимагаються в запиті і вже потім, за підписом повноважної особи установи, підприємства, організації має бути надана відповідь на запит у встановлений законом термін. Дисциплінарна палата відмічає, що ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не передбачає права адвоката вимагати негайної відповіді на запит. Негайне надання копії наказу про накладення дисциплінарного стягнення не передбачено і положеннями КЗпП України (лише ознайомлення з ним) на відміну від положень щодо негайного вручення копії наказу про звільнення працівника.

Більше того, дисциплінарна палата вважає встановленим та доведеним, в тому числі за рахунок позиції самого адвоката ОСОБА_2, той факт, що вона діяла не у спосіб визначений законом та правилами звичайного ділового обороту. Зокрема, за її ж твердженням запит був адресований головному лікарю Кіровоградської ЦРЛ, а за його реалізацією вона звернулася, на свій розсуд, до ймовірного виконавця цього запиту та ще й, не дивлячись на заперечення, намагалась отримати негайний результат. Ці обставини свідчать про те, що внаслідок саме такої реалізації адвокатського запиту, адвокат ОСОБА_2 створила передумови для виникнення конфлікту, а також, вимагаючи негайного надання наказу, ініціювала його розвиток та продовження, що є неприпустимим та суперечить самій сутності адвокатської діяльності.

Частина 1 ст. 4 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» визначає, що адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

Дана норма кореспондується з ч. 1 ст. 7 Правил адвокатської етики згідно якої у своїй професійній діяльності адвокат зобов'язаний використовувати всі свої знання та професійну майстерність для належного захисту й представництва прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, дотримуючись чинного законодавства України, сприяти утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності.

Крім цього, адвокат не має права в своїй професійній діяльності вдаватися до засобів та методів, які суперечать чинному законодавству або цим Правилам (ч. 3 ст. 7 Правил).

Частина 1 ст. 12 діючих Правил адвокатської етики встановлює, що всією своєю діяльністю адвокат повинен стверджувати повагу до адвокатської професії, яку він уособлює, її сутності та громадського призначення, сприяти збереженню та підвищенню поваги до неї в суспільстві.

Згідно з ч.ч. 4-5 цієї ж статті адвокат не повинен вчиняти дій, спрямованих на підрив престижу адвокатури та адвокатської діяльності, а при здійсненні професійної діяльності адвокат зобов'язаний дотримуватись загальноприйнятих норм ділового етикету.

Стаття 50 Правил визначає, що у відносинах з будь-якими особами, з якими адвокат взаємодіє в процесі виконання доручення клієнта, адвокат має дотримуватись вимог цих Правил у частині, застосовній до цих відносин.

Відповідно до п. 3 ч. 2 ст. 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» дисциплінарним проступком адвоката є порушення правил адвокатської етики.

Згідно з ч. 1 ст. 35 Закону до адвоката за вчинення дисциплінарного проступку може бути застосоване дисциплінарне стягнення у вигляді попередження, зупинення права на заняття

адвокатською діяльністю на строк від одного місяця до одного року або позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням з ЄРАУ.

Накладення дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю може бути застосоване також у разі грубого одноразового порушення правил адвокатської етики (п. 3 ч. 2 ст. 31 Закону).

Дисциплінарна палата вважає, що дії адвоката ОСОБА_2 були свідомо спрямовані на ініціацію та розвиток конфлікту, а не на його уникнення, що, за даних конкретних обставин палата розцінює як грубе одноразове порушення правил адвокатської етики, яке підриває авторитет адвокатури України та її суспільну значущість і нівелює сутність самої професії.

За таких обставин палата приходиться до висновку, що справедливим, розумним та співмірним, у даному випадку, буде дисциплінарне стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю.

При цьому, дисциплінарна палата, існуючими у неї засобами та в силу своїх повноважень не може дати оцінку та вважати доведеними або спростованими факт відсутності чи заподіяння тілесних ушкоджень ОСОБА_3 адвокатом ОСОБА_2, оскільки в провадженні правоохоронного органу знаходиться кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань, яке не завершене (обставина також визнана сторонами), так само як і висловлюванням в процесі конфлікту нецензурною лайкою, яку нібито допустила адвокат ОСОБА_2.

Враховуючи викладене та керуючись п. 3 ч. 1 ст. 31, п. 3 ч. 2 ст. 31, ст. 33, п.п. 3, 6 ч. 2 ст. 34 п. 3 ч. 1 ст. 35, ч. 1 ст. 41 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»,-

ВИРІШИЛА:

Притягнути до дисциплінарної відповідальності за скаргою головного лікаря Кіровоградської центральної районної лікарні ОСОБА_1 адвоката **ОСОБА_2**, свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю №..., видане на підставі рішення Кіровоградської обласної КДКА №... від ... 2007 р., зареєстрована в ЄРАУ, має адресу робочого місця: 25006, м. Кіровоград, АДРЕСА_1 та застосувати до неї дисциплінарне стягнення у вигляді **зупинення права на заняття адвокатською діяльністю строком на три місяці, тобто до 29 серпня 2017 року.**

Відповідно до ч. 1 ст. 42 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» рішення дисциплінарної палати Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Кіровоградської області може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його ухвалення до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА
Кіровоградської області

М.О. Пільгуй

Голова дисциплінарної палати

А.М. Звїздун

Секретар палати

О.І. Павліченко